

Alt taget i betragtning anser mindretallet det foreliggende forslag for at være et fremskridt, og under hensyn til det endnu manglende statistiske materiale skal man undlade at stille ændringsforslag. Mindretallet forbeholder sig dog at rejse spørgsmålet om satsernes højde, når et materiale til bedømmelse af, om lighed er nået eller ikke, foreligger.

Det foreliggende forslag er den eneste politiske mulighed, der foreligger, og da man ikke mener at kunne modsætte sig det fremskridt, der ligger deri, vil mindretallet stemme for forslaget.

Et *tredie mindretal indenfor flertallet* (Bertel Dahlgaard og Axel Sørensen) udtaler sin tilfredshed med, at det under udvalgsbehandlingen er lykkedes at nå frem til en ikke uvæsentlig skattenedsættelse også for mellemindtægterne. Mindretallet mener, at den samlede skattenedsættelse, der hermed gennemføres, vil være forsvarlig også set i relation til den pengepolitiske situation. Såfremt ikke et uforudseligt stærkt konjunkturuomslag sætter ind i løbet af finansåret, anser mindretallet det også efter skattenedsættelsen for muligt at foretage en rimelig afskrivning såvel på statens reguleringskonto i nationalbanken som på § 26 I. K. (Udgifter foranlediget af den tyske besættelse), alt under forudsætning af, at der fra finansstyrelsens side udvises en sund tilbageholdenhed overfor nye udgifter, således at det gradvise bortfald af ekstraordinære udgifter ikke straks efterfølges af nye udgiftsstigninger.

Spørgsmålet om yderligere afskrivninger over finansloven må iøvrigt efter mindretallets opfattelse også ses i sammenhæng med spørgsmålet om, hvorvidt og i hvilket omfang der senere i finansåret bør ske afskrivning på reguleringskontoen ved anvendelsen af de beløb, som fremkommer ved importen af varer i forbindelse med Marshallhjælpen, jfr. den trufne aftale om, at forhandlinger vedrørende dette forhold skal finde sted i rigsdagens finansudvalg omkring 1. juli.

Et *mindretal* (Thorkil Kristensen) finder det uforsvarligt at formindske statens overskud ved skattelettelser i den nuværende situation og derved forøge købekraften, idet hensynet til genopbygningen og valuta-situationen stadig kræver en forbrugsbegrænsende politik, jfr. regeringens langtidsprogram. Der er så meget mindre grund til at nedsætte den samlede skatteudskrivning nu, som vi i nær fremtid kan vente større udgifter til forsvaret. Det tilføjes, at forholdene på arbejdsmarkedet ikke kan begrunde den foreslåede ændring i finanspolitikken, idet beskæftigelsen stadig er meget stor.

Mindretallet ville derimod kunne tiltræde en omlægning af skatterne, således at de direkte skatter nedsættes, mod at forbrugsafgifterne samtidig hæves tilsvarende. Derved ville finanspolitikken bedre tjene sit øjeblikkelige formål: at bremse forbruget uden samtidig at hemme produktionen.

Det erkendes, at et stort overskud på statsbudgettet kan friste til større statsudgifter eller til, at staten overtager en større del af investeringen. Mindretallet ville derfor binde overskuddet ved at anvende det til afdrag på statens gæld i nationalbanken, der så til gengæld kunne forøge sine udlån til erhvervslivet til investeringsformål. Derved ville det komme direkte til udtryk, at den forbrugsbegrænsende finanspolitik har til formål at fremme genopbygningen.

Et *andet mindretal* (Funck Jensen) kan tiltræde de foreslåede skattenedsættelser, men ikke forhøjelserne og herunder heller ikke beskættningen af kooperative virksomheder.

Ændringsforslag.

Til § 1.

Af *finansministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af Funck Jensen og Thorkil Kristensen):

1) Skalaen i stk. 2 affattes således: